

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody založené na porušení článku 43 Zmluvy ES.

V prvom žalobnom dôvode žalobkyňa uvádza, že vnútroštátna legislatíva tým, že obmedzila na maximálne 25 % obchodný podiel, ktorý môžu mať v Société d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée (spoločnosť s ručením obmedzením pre výkon slobodného povolania) prevádzkujúcej laboratóriá biomedicínskych analýz spoločníci, ktorí nie sú odborníkmi v danej oblasti, nenáležitým spôsobom obmedzila slobodu usadiť sa garantovanú Zmluvou. Cieľ ochrany verejného zdravia, ktorý žalovaná uvádza na jej odôvodnenie, by v skutočnosti mohol byť dosiahnutý prostredníctvom menej obmedzujúcich opatrení než sú tie, o ktoré ide v predmetnom prípade. Komisia v tomto ohľade tvrdí, že hoci sa zdá byť odôvodnené vyžadovať, aby biomedicínske analýzy vykonával kompetentný personál s primeraným odborným vzdelaním, vyžadovanie takejto kvalifikácie len na účely vlastníctva biomedicínskych laboratórií alebo práva ich prevádzkovať sa naopak zdá byť neprimerané sledovanému cieľu.

V druhom žalobnom dôvode Komisia kritizuje všeobecný zákaz pre neodborníkov podieľať sa na základnom imaní viac ako dvoch spoločností založených na účely spoločnej prevádzky jedného alebo viacerých laboratórií biomedicínskych analýz. Cieľ chrániť rozhodovaciu právomoc a finančnú nezávislosť odborníkov z daného sektora a potreba zabezpečiť homogénne rozmiestnenie laboratórií na celom území štátu, na ktoré sa odvoláva žalovaná, neodôvodňujú vnútroštátne opatrenia s obmedzujúcim účinkom.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemecko) 6. marca 2009
— Hartmut Eifert/Land Hessen, vedľajší účastník konania:
Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung**

(vec C-93/09)

(2009/C 113/46)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Hartmut Eifert

Žalovaná: Land Hessen

Vedľajší účastník konania: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prejudiciálne otázky

1. Sú ustanovenia článku 42 ods. 1 bodu 8b a článku 44a nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1), doplnené nariadením Rady (ES) č. 1437/2007 z 26. novembra 2007, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1290/2005 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 322, s. 1), neplatné?
2. Je nariadenie Komisie (ES) č. 259/2008 z 18. marca 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 v súvislosti s uverejňovaním informácií o prijímateľoch pomoci zo zdrojov Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 76, s. 28)
  - a) neplatné;
  - b) alebo je platné len preto, lebo je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES (Ú. v. EÚ L 105, s. 54) neplatná?

Pre prípad, že sú právne predpisy uvedené v prvej a v druhej otázke platné:

3. Má sa článok 18 ods. 2 druhá zarážka smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) vykladať v tom zmysle, že k zverejneniu údajov podľa nariadenia Komisie (ES) č. 259/2008 z 18. marca 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 v súvislosti s uverejňovaním informácií o prijímateľoch pomoci zo zdrojov Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), smie dôjsť až vtedy, keď sa uskutočnili postupy, ktoré nahrádzajú oznámenie dozornému orgánu a sú stanovené uvedeným článkom?
4. Má sa článok 20 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) vykladať v tom zmysle, že k zverejneniu údajov podľa nariadenia Komisie (ES) č. 259/2008 z 18. marca 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 v súvislosti s uverejňovaním informácií o prijímateľoch pomoci zo zdrojov Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), smie dôjsť až vtedy, keď sa uskutočnila prvotná kontrola, ktorú pre takýto prípad predpisuje vnútroštátne právo?

5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku: Má sa článok 20 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) vykladať v tom zmysle, že o účinnú prvotnú kontrolu nejde vtedy, keď sa táto uskutočnila na základe registra vedeného podľa článku 18 ods. 2 druhej zarážky tejto smernice, ktorý neobsahuje predpísanú informáciu?
6. Má sa článok 7 — a v tomto prípade najmä jeho písm. e) — smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355) vykladať v tom zmysle, že je s ním v rozpore prax, pri ktorej sa zaznamenávajú IP adresy návštevníkov internetových stránok bez ich výslovného súhlasu?

k narušeniu riadneho fungovania systému DPH. V skutočnosti prevažná väčšina pozostalých, ktorí sa obrátia na pohrebný ústav s požiadavkou usporiadania pohrebu, považuje predmetné činnosti za súčasť jedného a toho istého poskytovania.

Komisia okrem toho spochybňuje rozhodnutie žalovanej uplatniť rôzne znížené sadzby na pohrebné služby. Ustanovenia článku 98 ods. 1 smernice o DPH totiž nedovoľujú uplatnenie znížených sadzieb na určité prepravné služby a uplatnenie štandardnej sadzby na ostatné služby poskytované predmetnými pohrebnými ústavmi, v dôsledku čoho nevyhnutne dochádza k zníženiu výslednej úrovne sadzby oproti štandardnej sadzbe uplatňovanej vo Francúzsku. Navyše sa úroveň tejto zníženej sadzby mení v každom jednotlivom prípade v závislosti od relatívneho pomeru konkrétne poskytnutých služieb podliehajúcich zníženej sadzbe dane, čo takisto uvedená smernica zakazuje.

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Žaloba podaná 6. marca 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Francúzska republika

(vec C-94/09)

(2009/C 113/47)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Afonso, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Francúzska republika si tým, že neuplatňovala jednotnú sadzbu DPH na všetky služby poskytované pohrebníctvami, ako aj na dodávky tovarov súvisiace s týmito službami, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 96 až článku 99 ods. 1 smernice o DPH (¹),
- zaviazat Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia svojou žalobou uplatňuje, že francúzska daňová právna úprava narušuje riadne fungovanie systému DPH, keďže uplatňuje dve sadzby DPH na poskytovanie služieb a dodávky tovarov rodinám zosnulých zabezpečovaných pohrebnými ústavmi, hoci tieto úkony v skutočnosti tvoria jednu komplexnú zdaniteľnú udalosť, ktorá musí byť zdaňovaná jednotnou sadzbu.

Žalobkyňa najmä vytýka žalovanej, že bezdôvodne vyčlenila službu prevozu telesných pozostatkov pohrebným vozidlom, na ktorú sa uplatňuje znížená sadzba DPH, zatiaľ čo na ostatné činnosti zabezpečované pohrebnými ústavmi, ako je činnosť pracovníkov pohrebného ústavu spočívajúca v prenášaní telesných pozostatkov zosnulého alebo dodanie rakvy, sa uplatňuje štandardná sadzba DPH. Podľa ustálenej judikatúry však transakcia, ktorá z hospodárskeho hľadiska pozostáva z jedného poskytovania, nesmie byť umelo rozložená, aby nedochádzalo

Žaloba podaná 6. marca 2009 — Komisia Európskych spoločenstiev/Írsko

(vec C-95/09)

(2009/C 113/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: S. Pardo Quintillán, A. A. Gilly, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Írsko

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Írsko si tým, že
  - neúplne a nesprávne vymedzilo citlivé oblasti na účely článku 5 ods. 1 smernice Rady z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (¹),
  - neúplne a nesprávne prebralo požiadavky článku 3 ods. 1 a 2 a článku 5 ods. 2, 3, 4 a 5 uvedenej smernice vo vzťahu k niektorým citlivým oblastiam,
  - pokiaľ ide o všetky komunálne odpadové vody vypúšťané z niektorých aglomerácií s populačným koeficientom viac ako 10 000 alebo vypúšťané v príslušných povodiach citlivých oblastí, nestanovilo do 31. decembra 1998 úroveň čistenia podľa článku 5 ods. 2 a 3 uvedenej smernice,
  - v niektorých aglomeráciách nezabezpečilo, aby zberný systém stanovený v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice spĺňal požiadavky stanovené v článku 3 ods. 2 tej istej smernice, a
  - do 31. decembra 1997 správne nevykonalo prvé povinné preskúmanie podľa článku 5 ods. 6 uvedenej smernice, nespĺnilo svoje povinnosti podľa uvedených článkov, ako aj podľa článku 19 tej istej smernice, a